

Posudek oponenta diplomové práce – teoretická/praktická část*

Jméno a příjmení studenta	Nikola Kovalíková		
Studijní program	N8206 Výtvarná umění		
Obor/ateliér	Multimédia a design - Design skla		
Forma studia	Prezenční	Akad. rok	2017/18
Název práce	Symbióza		
Oponent práce	MgA. Jan Pavézka		

Téma diplomová práce Nikoly Kovalíkové je předurčeno klíčovým slovem v názvu. Symbióza. Soužití, oboustranně výhodné, harmonické, nebo taky parazitující, mutující, deformující aj. Téma je natolik abstraktní, že umožňuje širokou škálu východisek. Autorka si jej sama pro sebe převádí do roviny metaforického titulku, vedoucí k hledání nových materiálových a technologických propojení, ze kterých následně vznikají objekty, které společných vlastností tohoto nově syntetizovaného celku využívají. Jak v písemné práci diplomantka uvádí, téma hledání a kombinování materiálů je jí blízké a je to ústředním motivem její dosavadní práce v průběhu studia.

Diplomový projekt vznikl ve spolupráci s firmou Rival Floor, která je věnuje aplikaci epoxidových a polyuretanových pryskyřic při výrobě průmyslových podlah. Spolupráce vznikla ze strany diplomantky a firma se na projektu podílela jak poskytnutím materiálu, tak technologickou konzultací. Managerské dovednosti prokázala diplomantka úspěšným získáním dotace Inovativní voucher Zlínského kraje, který také přispěl k finančnímu zabezpečení realizace.

Licí pryskyřice jsou z podstaty transparentním materiálem, který na rozdíl od skla, umožňuje celou řadu aplikací a jeho chování je diametrálně odlišné, i když ve výsledku blízké. Používání těchto polymerů je v umění a designu poměrně časté, jak ve formě laminátů, plněných skelným nebo uhlíkovým vláknem, tak jako licí hmoty pro vytváření objektů s optickými vlastnostmi. Zvolený materiál a experimenty s ním vedly ke vytvoření nového materiálu, který přejímá strukturu jemného pauzovacího papíru a proto se na něm objevují sklady a jemné matování. Výsledný materiál je pak aplikován v kolekci tří objektů využívajících jeho průsvitu – zrcadla, lampy a paravanu / předělové stěny.

Písemná část diplomové práce dokumentuje podrobný zájem autorky o problematiku, představuje čtenáři i jiné její práce, předcházející diplomnímu projektu a kontinuita uvažování o materialitě, ale i o symbolech a sémantických přepisech se zdá být pro autorku přirozeným procesem práce. V další části písemné zprávy jsme seznámeni s inspiračními zdroji, které jsou

děleny do čtyřech podkapitol – polymery, papír, paravany a volné umění. Přehled obsahuje jak známá jména a díla, tak práce mladých začínajících designerů a umělců, které propojují podobné vizuální znaky, práce s průsvity, moire, kompozicí a hledáním neobvyklých materiálových a estetických východisek. V navazující praktické části práce jsme provázeni procesem navrhování od prvotních úvah a předpokladů až po materiálové zkoušky a testy textur a obtisků, které ve finále vedly k použití pauzovacího papíru a jeho materiálové transformace do plošných odlitků s jemnými diagonálními sklady, které formálně propojují celou objektovou kolekci.

V době, kdy jsem posuzoval tuto práci nebyly objekty ještě dokončeny, proto je teď hodnotím z předložených vzorků, polotovarů, vizualizací a popisu autorky.

Paravan, nebo předělová posuvná stěna je nejvýraznějším prvkem, působí přitom lehce a díky zavěšení a odsazení od nástrovní kolejnice levituje v prostoru, což křehkosti a jemnosti objektu jen přidává. Otázkou je jak se panely přenastavují, jestli jejich vzájemný pohyb není rušivý a zda efekt diagonálních skladů a jejich překrývání vyzní i ve větším měřítku. Problematická se může jevit jejich zadní strana, která je lesklá, bez zmatnění obtištěným pauzovacím papírem a tím se vymezuje pohledová a nepohledová část paravanu, což může působit při instalaci v interiéru poněkud rušivě. Dojem přední a zadní vymezuje hodnoty prostoru, kde je předěl instalován. Líbí se mě zamýšlený jemný zvukový efekt, který vzniká díky ocelové kuličce v simaxové trubičce rozpínající uchycení paravanu, při manipulaci s ním. Toto zapojení dalších smyslů je nové a překvapivé.

Druhým objektem je zrcadlo, kde se vlastnosti papíru propojují s povrchovým pnutím pryskyřice a vzniká tak jemné napětí díky ostré hranici, která se na zrcadle vytváří. Formálně diagonála navazuje na sklady paravanu, zrcadlo není čistě odrazivé, ale je překryto tenkou vrstvou čiré pryskyřice, v samotném nálitku jsou viditelné jemné bubliny, které náhodně a neřízeně vytvářejí estetickou kompozici z děr a bodů s jiným průsvitem.

Třetím objektem je svítidlo, srolovaná vrstva pryskyřice evokuje dalekohled nebo rozšiřující se paprsek světla. Jemným detailem je skleněná kulička na jeho špici, která je prosvícená, zdá se že světlo vychází z tohoto bodu. Záměrná iluze rozvíjí představivost a evokuje příběhy, objevování a imaginace u pozorovatele. Samotná lampa je technicky promyšleným objektem, materiálově přesvědčivým, srolovaný odlitek je deformovaný před finálním vytvrzením a tak je na něm patrná jistá náhodnost, rozvolněnost formy, kontrastující s precizností funkčních prvků lampy.

Předložená kolekce působí celistvě, objekty jsou propojeny diagonálními liniemi ve formě přepisu skladů nebo v tvarosloví a vzájemně se doplňují. Materiál vzniklý v rámci předvýzkumu je hapticky příjemný, působí jemně a klidně. Ve zdánlivě minimalistickém pojetí je dost prostoru pro objevování zamýšlených i náhodných nuancí.

Diplomovou práci Nikolý Kovalíkové s názvem Symbióza navrhuji hodnotit stupněm
A - výborně

Návrh klasifikace ...**A - výborně**.....

V(e) ...Zlíně..... dne23.5.2018.....

.... podpis oponenta práce

Pro klasifikaci použijte tuto stupnici:

A - výborně	B - velmi dobře	C - dobře	D - uspokojivě	E - dostatečně	F - nedostatečně
-------------	-----------------	-----------	----------------	----------------	------------------

* nehodící se škrtněte